

“मीठे बच्चे- यस पुरानो दुनियाँमा अरू कुनै पनि आशा नराखी भविष्यमा उच्च पद पाउनको लागि केवल नष्टोमोह बन, बाबालाई याद गर र पवित्र बना।”

प्रश्न:- बाबाले कुनचाहिँ सीधा सरल मार्ग बताउनु हुन्छ, कुन कुरा सँग बाबाको सम्बन्ध छैन?

उत्तर:- बाबाले बच्चाहरूलाई शान्तिधाम, सुखधाम जाने सीधा र सरल मार्ग बताउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! केवल बाबालाई याद गर र पवित्र बन। बाँकी तिम्रो सामुने कुनै विपद आउँछ, दुःख बिमारी आउँछ, पूरै नोकसान हुन्छ... यो सबै तिम्रो आफ्नै कर्मको हिसाब हो, यो सँग बाबाको कुनै सम्बन्ध छैन। बाबाले युक्तिहरू बताउनुहुन्छ, कर्मबन्धनबाट छुट्नु हरेक बच्चाको काम हो।

प्रश्न:- कोही-कोही बच्चाहरू कुन एक कारणबाट सेवा लायक बन्दैनन्?

उत्तर:- दैहिक आकर्षणको हल्का नशा हुन्छ, भित्र मायाको कीरा लागेको छ त्यसैले सेवा लायक बन्न सक्दैनन्।

गीत:- लौट गया गम का जमाना...

ओम् शान्ति। खुशी र चिन्ता। अहिले त छ रावणराज्य। मनुष्यले त जानेका छैनन् रावण राज्य केलाई भनिन्छ। बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- चिन्ता कहिले हुन्छ र खुशी कहिले हुन्छ? यस रावण राज्यमा चिन्ता पनि छ भने खुशी पनि छ। भर्खरै खुशी, भर्खरै चिन्ता। बच्चा जन्मियो भने खुशी, मर्न्यो भने चिन्ता। संन्यासीले पनि भन्दछन्- यहाँको सुख काग विष्टा समान छ। त्यसैले भन्छन् वास्तवमा यो चिन्ताको दुनियाँ हो। तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन सदा सुख, जहाँ चिन्ताको नाम निशान पनि हुँदैन, त्यो हुन्छ नै सत्ययुगमा। यो कुरा तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा छ- वास्तवमा अहिले रात छ। रात दुःखको हुन्छ, यसलाई रावणको रात भनिन्छ। रावण आएपछि भक्ति शुरू हुन्छ। विकार शुरू हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- अहिले हामीले सदा खुशीमा रहने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! भविष्यमा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर, अरू कुनै पनि आशा राख्नु हुँदैन। बच्चाहरूलाई यो थाहा छैन बेहदका बाबाद्वारा के मिल्छ? बाबा नै आएर बताउनुहुन्छ। दुनियाँलाई यो थाहा छैन- परमात्माबाट के मिल्छ। सम्झन्छन् दुःख-सुख उहाँले नै दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म त सदा सुख दिन आउँछु। तिमी केवल श्रीमत्तमा चल। म त तिमीलाई शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग बताउन आएको हुँ। त्यस मार्गमा चल्नु त तिम्रो काम हो, बाँकी के झन्झट सामुने आउँछ? झन्झटमा त सारा दुनियाँ छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले त सीधा सरल मार्ग बताउँछु। त्यो त धेरै सहज छ। बाँकी जति विपद, झन्झट, दुःख आउँछन्, बिमारी आदि हुन्छ, पूरै नोकसान हुन्छ... यो सबै हो तिम्रो कर्मको हिसाब। त्यो हरेकले भोग्ने पर्छ, यससँग मेरो कुनै सम्बन्ध छैन। यतिबेला कसैले पनि यस्तो पाप गरे भने दुःख भोग्नुपर्छ। म त तिमीलाई मार्ग बताउन आएको हुँ। मेरो आदेश छ- म पितालाई याद गर किनकि फर्केर जानु छ। बाँकी लडाईं झगडामा त सारा उमेर गुमायौ। मैले त सीधा

मार्ग बताउँछु— मलाई याद गर र पवित्र बन। कसरी बस्ने, ती युक्तिहरू पनि बताउँछु। बाँकी मेहनत गर्नु पुरुषार्थ गर्नु त तिमी्रो काम हो। यो सबै कर्मबन्धन तिमी बच्चाहरूको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा पवित्र रहनुपर्छ। बाबाले जान्नुहुन्छ— स्त्रीको पतिमा, बच्चाहरूमा धेरै मोह हुन्छ, त्यसबाट छुटकारा पाउनु, नष्टोमोह बन्नु... यो त बच्चाहरूको काम हो।

बाबाले त केवल दुई कुरा भन्नुहुन्छ— यदि पूरा वर्सा लिने हो भने एक त पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ र दोस्रो योगमा रहनुपर्छ। कुनै कुरामा यदि कोही लड्छ भने त्यो भयो तिमी्रो कर्मको हिसाब-किताब। बाँकी तिमी पवित्र बन, त्यसको लागि सरकारले पनि रोक्न सक्दैन। बाबाले त मार्ग बताउनुहुन्छ तिमीले घरबार छोड्नु पर्दैन। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र रहनु छ र योगमा रहनु छ। मनुष्यले सम्झन्छन् पवित्र रहन धेरै मुश्किल छ किनकि यस्तो शिक्षा कसैले कहिल्यै दिएको छैन। हुन त ब्रह्मचारी रहन्छन् तर यहाँ त नियम छ गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र रहनु पर्छ। कुमारी त पवित्र नै हुन्छन्, उनीहरूको लागि त धेरै सहज हुन्छ, पवित्र बस। गृहस्थमा नजाऊ। यसमा केवल हिम्मत चाहिन्छ। तिमीले भन्न सक्छौ— हामी विश्वलाई स्वर्ग बनाउनको लागि पवित्र रहन चाहन्छौं, यसमा विश्वकै कल्याण छ। पवित्रताको वर्सा हामीलाई मिल्छ। यो हो वर्सा लिने कुरा। सत्ययुगमा थियो नै पवित्र दुनियाँ। संगममा जो पवित्र बन्छन् उनै पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छन्। यसमा सारा दुनियाँको त प्रश्न छैन सबै कसरी पवित्र बन्छन्। अहिले सबैको विनाशको बेला हो। अब सबैले हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फर्केर जानुपर्छ। सबैले त आएर ज्ञान लिँदैनन्। जसले सहज राजयोग सिक्छन्, उनैले वर्सा पाउँछन्। सारा दुनियाँले त यो ज्ञान सुनेर धारण गर्न सक्दैन। बाँकी कुनै झगडा हुन्छ त्यो त तिमी बच्चाहरूले मेटाउनु पर्छ, योगबलद्वारा। कुटाइ उनीहरूले खानुपर्छ जसको केही ममत्व छ, नष्टोमोह बनेका छैनन्, त्यो तागत छैन। बाबासँग समाचार आयो एक गोपिकाले धेरै आँसु बगाइन्। तर रोएर के हुन्छ? बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनु भएको छ। पतिलाई भन म पवित्र रहन चाहन्छु बरु अरू सबै सेवा गर्न तयार छु। युक्तिद्वारा आफूलाई छुटाउन सक्छौ। तर पहिला आफ्नो दिलको ममत्व टुट्नुपर्छ। माताहरूको पति र बच्चाहरूमा धेरै मोह हुन्छ। फेरि भन्छन् कसैले छुटाइ देओस्। तर यसमा कराउने वा रुने कुनै आवश्यकता छैन। यो समझको कुरा हो। मानौं कोही राम्रो मानिसको स्त्री छन्, बच्चाहरू पनि फस्टक्लास छन्, बाबाले त भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा बसेर पवित्र रहेर देखाऊ, यस अन्तिम जन्मको लागि। पतिलाई सम्झाएर वश पार्नुपर्छ। नत्र जवाफ दिनुपर्छ। तर जब नष्टोमोह बन्न सक्छौ तब मात्र। कसैले चाह्यो भने एक सेकेण्डमा नष्टोमोह बन्न सक्छ, नत्र जीवनभर पनि हुन सक्दैन। धेरैलाई छोडिसकेपछि पनि ममत्व मेटिँदैन फेरि धागो रहरहन्छ, अनि त्यो अवस्था रहँदैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ पहिला नष्टोमोह बन। तर केवल मेहनत गरिरहने हो भने बाबाले के गर्नुहुन्छ? सबैको लागि मार्ग एउटै छ पवित्र अवश्य बन्नु छ। यदि पवित्र रहन दिँदैनन् भने आफ्नो खुट्टामा उभिएर कुनै न कुनै सेवामा लाग। यहाँ त साफ दिल चाहिन्छ। यस्तो होइन, घर छोडेर आयो फेरि ब्राह्मण कुलमा रहेर कुनै न कुनै सँग दैहिक आकर्षणमा फँसिराखोस्। यस्ता पनि धेरै छन् जसलाई दैहिक आकर्षणमा हल्का नशा रहन्छ। उनीहरूको अवस्थामा उन्नति हुँदैन।

सेवा लायक बन्दैनन् किनकि भित्र कीरा परेको हुन्छ। मायाले छोड्दैन। लेख्छन् बाबा मायाका धेरै तुफान लाग्छन्। त्यसैले अवश्य हल्का नशा आउँछ होला। यहाँ कमल फूल समान रहनुपर्छ। निराश हुने कुरा छैन। सबैको आ-आफ्नो कर्मबन्धन हुन्छ, त्यसैले औषधि पनि आ-आफ्नो छ। कसैले कमाईको लागि सोध्यो भने बाबाले उनीहरूको प्रगति हेरेर राय दिनुहुन्छ। कति छन् जसको धन्दा यस्तो छ पाप नगरी शरीर निर्वाह चल्न सक्दैन। अचेल समय नै यस्तो भएको छ। कसैसँग धेरै धन छ भने पाप गर्ने आवश्यकता नै पर्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— शान्त बसेर योगको कमाई गर तर काम गर्नु भन्दा पहिला राय लिनुपर्छ। यस्तो होइन काम गरेपछि भनोस् यस कुरामा फँसेको छु, के गरूँ? बाबाले सम्झाइरहनु हुन्छ, यदि धन धेरै छ भने शान्त बसेर बाबाद्वारा वर्सा लेऊ, कामधन्दाको झन्झट छोडिदेऊ। कदम-कदममा श्रीमत्तमा चल्नु आवश्यक छ। आपसमा धेरै मीठो हुनुपर्छ। नत्र बापदादाको नाम बदनाम गर्नेछौ। बापदादा वा सतगुरुको निन्दा गराउनेले उच्च पद पाउँदैन। कानून आफ्नो हातमा लिनु हुँदैन। नत्र सबैले भन्नेछन्— यस्ता बच्चा पनि ईश्वरीय कुलका हुन्छन् र? बाबा भन्नुहुन्छ कसैलाई दुःख नदेऊ। सबै उठेर बाबालाई याद गर। बाबा हजुर कति मीठा हुनुहुन्छ, हजुरले हामीलाई राजाहरूका राजा स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। हामी अवश्य हजुरको श्रीमत्तमा चल्नेछौं। हामी आसुरी मतमा चल्दैनौं। बाबालाई याद गर्दैनौ भने बाबाले बुझ्नुहुन्छ यिनका अझै आसुरी संस्कार छन्। यिनले स्वर्गमा के राज्य भाग्य लेलान्। आफ्नो चालचलन त हेर। नत्र तिमी जस्तो भाग्यमानी दुनियाँभरमा कोही छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— सहोदर बच्चा बन। यस्तो चालचलन देखाऊ जसबाट बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ। बाबालाई बच्चाहरूको धेरै ख्याल रहन्छ कसरी बच्चाहरूलाई दुःखबाट छुटाएर उच्च पद प्राप्त गराऊँ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— दिनमा ठीकै छ कामधन्दा गर तर ब्रह्म-मुहूर्तमा उठेर बाबासँग मीठा-मीठा कुरा गर्नुपर्छ। बाबा हजुरले त कमाल गर्नु भएको छ! २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही पनि हजुरले दिनुहुन्छ! म पनि हजुर माथि बलिहार जान्छु। बलिहार जानुपर्छ, केवल भन्नु मात्र छैन। जति समय यादमा रहन्छौ, त्यसको असर सारा दिन रहन्छ। धेरै बी.के. छन् जो सबै उठ्दैनन्, अनि धारणा पनि हुँदैन। सबै उठ्ने बानी परेपछि हेर कसरी सेवाधारी बन्छौ। जसलाई सेवाको सोख हुन्छ उसले जहाँ पनि सेवा गर्छ। गाली त मिल्छ। सयमा एक निस्कन्छ। यसमा लाज मान्नु हुँदैन। सेवा त जहाँतहीँ छ, केवल गर्ने हुनुपर्छ। बाबाले युक्तिहरू त बताइरहनुहुन्छ। नशा हुनुपर्छ। अरू सबै नशामा हुन्छ नोक्सान, नरलाई नारायण बनाउने नशा बाहेक। यो नशा बाबाले चढाउनुहुन्छ। अरू कसैसँग ज्ञानको नशा हुँदैन। पतित दुनियाँ र पावन दुनियाँको बारेमा पनि कसैलाई थाहा छैन। पतित दुनियाँमा अवश्य पतित हुन्छन्, तब जसले पावन देवताहरूलाई पुज्छन्। सत्ययुग, त्रेतामा त पावन महाराजा, महारानी थिए, अहिले छैनन्। रावणको राजधानी शुरू हुन्छ द्वापरदेखि।

बच्चाहरूलाई थाहा छ— शिवबाबाले हामीलाई राम्रो कर्म सिकाउनु हुन्छ र फेरि पदको पनि साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। यो हो प्रत्यक्षफलको साक्षात्कार। त्यसैले जब बाबा स्वयं आउनु भएको छ सिकाउनको लागि अनि सिक्ने कति उत्कण्ठा हुनुपर्छ। कर्मबन्धन हो केवल यसरी भन्नु, यसलाई कमजोरी भनिन्छ।

कर्मबन्धनबाट छुट्ने युक्तिहरू पनि बाबाले बताइरहनुहुन्छ। तर यस्तो राय पक्कालाई नै दिन सकिन्छ, न कि कच्चालाई। कैयौं बाँधेलीहरू पनि पुरुषार्थ गरेर ज्ञान योगबलद्वारा पतिलाई वश पारेर उनलाई लिएर आउँछन्, मार पनि धेरै खान्छन्। भनिन्छ नि मनै परे पनि धर्म नछोड। त्यसैले यो प्रतिज्ञा पनि गरिन्छ र यसमा कायम रहनुपर्छ। व्यवहारमा ल्याउनुपर्छ। माया धेरै प्रबल छ त्यस माथि विजय पाउनुपर्छ, पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। यस्तो होइन स्वर्गमा जे पनि पद मिलोस्। होइन, पुरुषार्थ उच्च बन्ने गर्नुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो हातमा कानून लिनु हुँदैन। आपसमा धेरै-धेरै मीठो हुनुपर्छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। ब्रह्म मुहूर्तमा उठेर बाबासँग मीठा-मीठा कुरा गर।
- २) सेकेण्डमा नष्टोमोह बन्नु छ। पवित्र रहने युक्ति निकाल्नु पर्छ। हिम्मत राख्नुपर्छ। ज्ञान योगबलद्वारा हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ।

वरदानः— परमार्थको आधारमा व्यवहारलाई सहज बनाउने भाग्यवान आत्मा भव

आधाकल्प व्यवहारमा, भक्तिमा, धर्मको क्षेत्रमा सबैमा मेहनत गर्नुपर्छ। अहिले मेहनतबाट छुट्छौ। अहिले व्यवहार पनि परमार्थको आधारमा सहज भयो। निमित्त भएर गरिरहेका छौ। निमित्त भएर गर्नेहरूलाई सदा सहज अनुभव हुन्छ। व्यवहार होइन, खेल हो। मायाको तूफान होइन, ड्रामा अनुसार अगाडि बढ्ने उपहार हो। त्यसैले मेहनतबाट छुट्छौ नि। यस्तो मेहनतबाट बचाउने श्रेष्ठ भाग्यवान आत्मा हुँ— यसै स्मृतिमा रहने गर।

स्लोगनः— जीवनमा मधुरताको गुण धारण गर्नु नै महानता हो।

शब्दार्थः— फेमिलियरिटी= दैहिक आकर्षण